

Niet ondertekend afschrift afgeleverd aan
uitsluitend voor bestuurlijke inlichting -
enkel voor behoeften van inwendige aard.

Arrestnummer C / / 2014
Repertoriumnummer 2014 /
Datum van uitspraak 17 december 2014
Rolnummer 2014/CO/650
Notienummer parket-generaal 2014/PGA/2794 2014/VJ11/728

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

twaaifde kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000057843-0001-0013-01-01-1

2014/PGA/2794 – 2014/VJ11/728

Het OPENBAAR MINISTERIE

en

DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR
met kantoren te 1210 Brussel, Koning Albert II-laan 19 bus 22

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door mr. Johan Claes, advocaat bij de balie van
Antwerpen

tegen

[REDACTED]
ambtenaar

geboren te [REDACTED] op [REDACTED]

wonende te [REDACTED] Wuustwezel,
Belg

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door mr. Luc Beerden, advocaat bij de balie
van Tongeren

1. Ten laste gelegde feiten

te [REDACTED]

Op het perceel aldaar gelegen te [REDACTED] | gekadastreerd als [REDACTED]
[REDACTED] met een oppervlakte van 1537 m

eigendom van [REDACTED]
ingevolge akte verleden door Notaris [REDACTED] dd. [REDACTED];

gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied, met name bosgebied;

A.

tussen 1 januari 2007 en 1 januari 2011, in meerdere malen, op niet nader te bepalen data de oprichting te hebben uitgevoerd, en van 31 december 2010 tot en met 17 juni 2013 te hebben instandgehouden, de feiten de voortdurende en achtereenvolgende uiting zijnde van eenzelfde opzet, het laatste feit gepleegd zijnde op 17 juni 2013,

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.2° (een ontbossing zoals vermeld in art. 4.15° van het bosdecreet van 13 juni 1990 van een met bomen begroeide oppervlakte bedoeld in artikel 3 §§ 1-2 van dat decreet)

namelijk de ontbossing van het perceel ten bedrage van 1537 m

de feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, par. 1, 146, 1° - 3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999;

B.

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie),

namelijk:

I.

tussen 7 november 2004 en 1 januari 2008 de oprichting van de hierna omschreven constructies te hebben uitgevoerd, in meerdere malen op niet nader te bepalen data, en van 31 december 2007 tot en met 17 juni 2013 de hierna omschreven constructies te hebben instandgehouden, de feiten de voortdurende en achtereenvolgende uiting zijnde van eenzelfde opzet, het laatste feit gepleegd zijnde op 17 juni 2013,

- a) Een draadafsluiting tussen betonpalen van 1 m 40 rondom het perceel voorzien van een dubbele houten poort
- b) Een kippenhok met kippenren van 10 meter op 10 meter, links aan de achterzijde van het perceel
- c) Een speeltuig
- d) Houtopslag van stukken boomstammen overdekt met een plastieken zeil en plastieken platen van 6 meter op 1 m 50
- e) Een propaangastank van 1000 liter;

II.

van 8 november 2004 tot en met 17 juni 2013 de volgende onvergunde constructies te hebben instandgehouden,

- a) Een chalet in hout afgewerkt van 12 m 80 op 3 m 45 met aanbouw van 8 m 80 op 2 m 60 en een terras van 9 m 40 op 3 m
- b) Een uit betonplaten bestaande berging van 5 m 70 op 2 m 50 met een golfplaten dak achteraan rechts op het perceel
- c) Een garage van 10 m op 2 m 85 met een golfplaten dak rechts vooraan op 7 m 40 van de voorste perceelsgrens
- d) Een houten berging (volière) met golfplaten dak van 2 m 50 op 2 m
- e) Een houten berging met golfplaten dak van 5 m 70 op 2 m 80 deels gebruikt voor houtopslag
- f) Een houtberging van 4 m 90 op 2 m met een golfplaten dak op 12 m van de linkerperceelsgrens en op 0 m 90 van de achterzijde
- g) Een aalput en een sterfput
- h) Een tuinprieel gebouw met afgezaagde boomstammen
- i) Een verharding met silexdallen tussen de chalet en de stenen berging

- j) Een vijvertje
- k) Een waterput;

de feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, par. 1, 146, 1° - 3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999

C.

van 8 november 2004 tot en met 17 juni 2013,

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Hiernavermelde handelingen, in strijd met een ruimtelijke uitvoeringsplan, bedoeld in de artikelen 2.2.1 tot en met 2.2.18, met een ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan waarvoor toepassing werd gemaakt van artikel 4.3.2 of 4.4.7, § 1, of met de stedenbouwkundige of verkavelingsverordeningen, vermeld in de artikelen 2.3.1 tot en met 2.2.3, zonder dat de uitgevoerde handelingen vergund zijn, of het gaat om onderhoudswerken aan een hoofdzakelijk vergunde constructie of om handelingen die vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht;

namelijk: het strijdig gebruik van het perceel te hebben instandgehouden door de permanente bewoning van het perceel in strijd met de bestemmingsvoorschriften van het Gewestelijke Ruimtelijke Uitvoeringsplan Turnhout (KB 30/9/1977) voor het perceel, met name bosgebied;

D.

op 17 juni 2013,

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, handelingen te hebben, voorgezet, in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, de beschikking in kortgeding

namelijk: in strijd met het stakingsbevel dd. 5 oktober 2012 bekrachtigd door de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur RWO op 17 oktober 2012, het strijdig gebruik van het perceel te hebben voortgezet;

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagde door de bewaarder der Hypotheken 2e kantoor te Antwerpen, dd. 19/2/2014 boek 58 deel T nr. 3145

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 5 juni 2014 door de eiser tot herstel tegen al de beschikkingen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 26 mei 2014 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer 1C, waarbij beslist werd:

Laat de herstellvordering bevestigd bij brief van 13 mei 2013 van de Stedenbouwkundig Inspecteur en de herstellvordering van 8 januari 2013 van de gemachtigde ambtenaar van het Agentschap Natuur en Bos buiten toepassing wegens onwettig cfr. art. 159 GW.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 26 november 2014.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de eiser tot herstel in zijn middelen, ontwikkeld door mr. Johan Claes, advocaat bij de balie van Antwerpen
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. Luc Beerden, advocaat bij de balie van Tongeren, evenals door hemzelf.

De door de eiser tot herstel en de beklaagde neergelegde conclusies werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hoger beroep van de stedenbouwkundig inspecteur, in zoverre gericht tegen die onderdelen van het bestreden vonnis die hem niet aanbelangen, is niet ontvankelijk bij gebrek aan belang; voor het overige is zijn hoger beroep, naar vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk.

4.2. Motivering ten gronde

Voor zover het verweer van de beklaagde nog betrekking heeft op de schuldvraag aan de hem ten laste gelegde feiten sub A., B.I., B.II., C. en D. is dit verweer niet relevant gelet op het definitieve karakter van de beoordeling van die schuldvraag bij het thans bestreden vonnis dat immers enkel bestreden wordt in zoverre daarbij geoordeeld werd met betrekking tot de herstellvordering.

4.2.1. Met betrekking tot de herstellvordering

Ten onrechte nam de eerste rechter aan dat, gelet op het langdurig permanent verblijf van de beklaagde en het gedogen daarvan door de gemeente Wuustwezel, de ernstige ziekte van de beklaagde en de overmachtssituatie met betrekking tot de aanvraag van een sociale woning, de schade voor beklaagde (als gevolg van het inwilligen van de herstellvordering) veel groter is dan het nadeel dat zou bestaan voor de ruimtelijke ordening en dat de herstellvordering buitenproportioneel is en niet ingegeven door de strikte noodzaak van een goede ruimtelijke ordening en derhalve onwettig is en buiten beschouwing dient gelaten.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid heeft een positief advies verleend met betrekking tot de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur waarbij het herstel in de oorspronkelijke staat wordt gevorderd zoals hierna verder omschreven en met heraanplant van het perceel met streekeigen beplanting.

Beklaagde wist, minstens reeds sedert 8 november 2004 - datum van zijn geschreven verklaring ten overstaan van de gemeente Wuustwezel - dat het ter plaatse een bosgebied betrof en dat hij daar onder geen beding zijn hoofdverblijfplaats mocht vestigen en/of bouwwerken mocht uitvoeren en/of in stand houden zoals hij deed en dat hij, indien hij toch een stedenbouwkundige vergunning zou aanvragen, deze hem zou geweigerd worden om die reden.

Desondanks zal beklagde zich aldaar installeren en het perceel naar eigen goeddunken inrichten voor permanente bewoning op de wijze die hij voor zichzelf passend achtte - toestand zoals blijkt uit de diverse foto's in het strafdossier - en omtrent welke bouwwerken hij bij het bestreden vonnis definitief strafrechtelijk veroordeeld werd.

Ook toen beklagde melding deed van zijn beoogde exploitatie van een propaangastank ter plaatse in 2009 werd hem bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel van 23 maart 2009 meegedeeld dat dergelijke inrichting niet kon plaatsvinden.

Nadien zal beklagde het bewuste perceel aankopen en ook in de notariële akte (91-97) van 27 oktober 2011 staat uitdrukkelijk vermeld dat het een perceel bosgrond met houten vakantieverblijf betreft; dat in de akte ook staat: "partijen verklaren dat het verkochte een beplante grond betreft waarop een verplaatsbare caravan afgemaakt met hout is geplaatst" doet aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk nu het niet de eigen verklaringen van de partijen, betrokken bij een koop-verkoop, zijn die de stedenbouwkundige aard van het onroerend goed eenzijdig kunnen bepalen; beklagde zal in die akte trouwens uitdrukkelijk verklaren ervan in kennis te zijn gesteld dat die bouwwerken in strijd zijn met de regelgeving inzake ruimtelijke ordening; ook een later uitgevaardigd stakingsbevel zal beklagde uitdrukkelijk negeren.

Derhalve is de mening van beklagde als zouden het Vlaams Gewest en de gemeente Wuustwezel een weinig coherent handhavings- en vervolgingsbeleid tentoonstellen, louter een eenzijdige en niet onderbouwde bewering; beklagde besepte steeds en vanaf het begin zijn illegale situatie en heeft die, in weerwil van het overheidsoptreden, nog verzaamd en hij heeft bewust geweigerd een en ander ongedaan te maken; op geen enkel ogenblik heeft de overheid in hoofde van de beklagde gewettigde verwachtingen doen ontstaan dat zijn situatie legaal was en dat hij in die situatie mocht blijven en mocht handelen zoals hij heeft gedaan.

Ten onrechte beweert beklagde dat alleen hij geïsoleerd wordt; uit het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid blijkt integendeel dat dit deel uitmaakt van “een groep van adviesaanvragen die alle betrekking hebben op gelijkaardige feiten binnen de onmiddellijke omgeving” en dat het gaat om een “gezamenlijke actie” met een “verkozen globale aanpak”.

Dat er mogelijks met betrekking tot clusters van niet vergunde weekendverblijven in andere gebieden (niet bosgebied) door de overheid voor een andere aanpak is gekozen, doet aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk; beklagde toont geen feitelijke en concrete gegevens aan waaruit zou moeten of kunnen worden afgeleid dat hij in rechte en in feite ongelijk zou behandeld worden, zonder dat er een objectieve verantwoording bestaat voor zodanige gebeurlijke ongelijke behandeling.

Ten onrechte doet beklagde gelden dat hij zich in een situatie van overmacht bevindt wat betreft zijn aanvraag voor een sociale woning en dat hij derhalve niet anders kan dan zijn illegale situatie te Wuustwezel te behouden; dit blijkt niet.

Integendeel blijkt uit de eigen stukken van beklagde dat hij in januari 2004 een aanvraag had ingediend bij de sociale huisvestingmaatschappij voor een gelijkvloers appartement of studio met 1 slaapkamer en een tuin; dat hij dus enkel een sociale woning beoogde met specifieke eigenschappen naar eigen wensen; dat de overheid hem reeds bij brief van 9 mei 2007 had laten weten dat zodanige woningen zeer beperkt waren en dat er voorrangregels golden die, wat beklagde betroffen, enkel golden voor Borgerhout; blijkbaar heeft beklagde daar geen stappen voor ondernomen; zelfs aan de verbalisanten zal hij op 28 november 2012 nog verklaren: “ik ben thans zinnens mijn aanvraag om een gelijkvloers appartement met een tuintje voor mijn honden verder af te wachten”; dat beklagde zelf meent geen alternatief te zien is dan ook louter een gevolg van zijn eigen keuze en vormt in zijn hoofd geen overmacht; dat zijn huisarts dr. [naam] op 8 januari 2014 attesteert dat beklagde: “niet mag blootgesteld worden aan stress o.w.v. een ernstige medische toestand” staat aan voorgaande vaststellingen niet in de weg.

Samenvattend neemt het hof dan ook aan dat, en anders dan de eerste rechter, de omstandig gemotiveerde herstellvordering zowel intern als extern wettig is en, binnen de aangenomen feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel beoogt van de gevolgen van de door de beklagde gepleegde misdrijven; deze herstellvordering steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk.

De gevorderde herstelmaatregel vindt derhalve steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven; het betrokken perceel is gelegen in bosgebied en derhalve in een

ruimtelijk kwetsbaar gebied waarvoor nog steeds een herstelvordering kan gelden; dat beklagde omtrent de herstelvordering louter een andere visie heeft doet aan het voorgaande geen afbreuk.

Het volledig herstel in deze zaak houdt te dezen in: “het verwijderen van de tot chalet uitgebouwde stacaravan met aanpalend terras, de afbraak van alle wederrechtelijke constructies (bergingen in betonplaten en hout, houten garage, houtberging, propaangastank, kippenren/-hok, volière, aalput/sterfput, tuinprieeel, waterput, speeltuig) en verhardingen (silexdalles), perceelafsluiting in gaasdraad, betonpalen en houten poort, het verwijderen van al het materiaal en materieel (houtstapels, aanhangwagen, vaten, ...) siertuin en vijver (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein; in overleg met het Agentschap Natuur en Bos dient het perceel terug aangeplant te worden met streekeigen beplanting”.

De termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hem bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 50 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend; dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7 van het Strafwetboek
- 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.1°.a) 93.2°, 146, 149.§§1 en 1/2, 150, 151, 151/1, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999

- houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1.1°.a), 4.2.1.2°, 6.1.1.lid 1.1°, 6.1.1.lid 1.2°, 6.1.1.lid 1.5°, 6.1.41.§§1 en 3, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
 - 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
 - 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
 - 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Verklaart het hoger beroep van de stedenbouwkundig inspecteur, in zoverre gericht tegen die onderdelen van het bestreden vonnis die hem niet aanbelangen, niet ontvankelijk;

Ontvangt het hoger beroep voor het overige;

Wijzigt het bestreden vonnis met betrekking tot de herstellvordering en desbetreffend opnieuw recht doende;

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk en gegrond;

Beveelt beklagde de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- het verwijderen van de tot chalet uitgebouwde stacaravan met aanpalend terras, de afbraak van alle wederrechtelijke constructies (bergingen in betonplaten en hout, houten garage, houtberging, propaangastank, kippenren/-hok, volière, aalput/sterfput, tuinprieeel, waterput, speeltuig) en verhardingen (silexdalles),

perceelafsluiting in gaasdraad, betonpalen en houten poort, het verwijderen van al het materiaal en materieel (houtstapels, aanhangwagen, vaten, ...) siertuin en vijver (inclusief eventuele vloerplaat en fundamente), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein,

- in overleg met het Agentschap Natuur en Bos dient het perceel terug aangeplant te worden met streekeigen beplanting,

binnen de termijn van ÉÉN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundig inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundig inspecteur van een dwangsom van VIJFTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Veroordeelt beklaagde tot de kosten met betrekking tot de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 102,33 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, twaalfde kamer, samengesteld uit:

P. Buyle voorzitter

L. Knapen raadsheer

J. Daenen raadsheer

en in openbare terechtzitting van 17 december 2014

uitgesproken door voorzitter P. Buyle

in aanwezigheid van advocaat-generaal L. De Mot

met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

J. Daenen

L. Knapen

P. Buyle

